

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 776

гр. София, 29.01.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
закрито заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **957** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искане на С. И. Т. от [населено място], ул. "В.", № 32, /обективирано в жалба вх. № 2544 от 24.01.2020 г. по описа на Административен съд София – град/, за спиране на изпълнението на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-4332-000054/03.01.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която ѝ е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП. Посочва се, че водачът на МПС е притежавал свидетелство за управление на МПС, като се твърди, че заповедта, с която е отнето СУМПС на Г. А. С. била отменена от ВАС през 2012 г. Сочи се, че жалбоподателката има малко дете и предварителното изпълнение на заповедта щяло да доведе до големи неудобства в личен план.

Административен съд – София-град, трето отделение, като съобрази адм. преписка и приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, намира искането за спиране на изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-4332-000054/03.01.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР за допустимо, но неоснователно.

Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по

чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Респективно, следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Такива предпоставки не бяха установени и не са доказани от жалбоподателката Т., поради което искането ѝ за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-4332-000054/03.01.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР следва да се отхвърли като неоснователно.

Изложеното в жалбата твърдение, че жалбоподателката има малко дете и предварителното изпълнение на заповедта ще ѝ причини големи неудобства, дори да е вярно, според съда не е достатъчно, за да се приеме, че от заповедта ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. Безспорно изпълнението на индивидуален административен акт, с който се засягат/ограничават субективни права води до неудобство за адресата на акта, но в същото време личния интерес не е противопоставим по интензитет на обществения такъв, охраняван от нормите на ЗДвП. Не се установяват обстоятелства и възможни вреди, които да обусловят спиране на допуснатото предварително изпълнение на ЗПАМ.

С оглед на това съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ОТХВЪРЛЯ искането на С. И. Т. от [населено място], ул.“В.”, № 32, /обективирано в жалба вх. № 2544 от 24.01.2020 г. по описа на Административен съд София – град/, за спиране на изпълнението на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-4332-000054/03.01.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като неоснователно

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: